

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **Mgr. M. S.**, zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou, Národní 416/37, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad vlády České republiky**, nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí náměstkyně žalovaného ze dne 27. 3. 2020, čj. 7081/2020-UVCR-10, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2023, čj. 14 A 56/2020-47, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se domáhal žádostí podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytnutí pěti usnesení vlády z let 2008 a 2009 se všemi připojenými materiály. Žalovaný částečně odmítl žalobcovu žádost z důvodu, že na některé požadované dokumenty se vztahuje výjimka podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Rozhodnutím ze dne 27. 3. 2020 náměstkyně žalovaného zamítla rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce se bránil proti rozhodnutí náměstkyně žalovaného žalobou. Městský soud poté, co jeho předchozí rozsudek ze dne 31. 5. 2021 zrušil NSS rozsudkem ze dne 12. 1. 2023, čj. 10 As 241/2021-26, žalobě opětovně vyhověl a zrušil napadené rozhodnutí. Městský soud dospěl k závěru, že správní orgány dostatečně nevysvětlily, proč obsah usnesení, resp. v nich obsažené označení podkladových „utajených“ materiálů, jejichž původcem je Ministerstvo vnitra, naplňuje jednotlivé znaky legální definice utajované informace. Konstatování, že z názvu podkladových materiálů by bylo možné dovodit jejich věcný obsah, podle městského soudu nepostačuje. Městský soud uvedl, že lze případně usnesení vlády poskytnout v anonymizovaném znění.

[2] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž též navrhl, aby jí NSS přiznal odkladný účinek. Uvedl, že z povahy požadovaných informací vyplývá, že obsah usnesení vlády je natolik svázán se schvalovanými materiály, že v případě vyloučení části textu daných usnesení vlády, z nichž by bylo možné dovodit obsah schvalovaných materiálů, by zůstala jen „prázdná skořápka“, kterou by stěží bylo možné považovat za požadovanou informaci. Stěžovatel by tedy povinnost, kterou mu uložil

městský soud, splnil jen čistě formalisticky, aniž by byl materiálně splněn účel zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento postup je nelogický a v rozporu se smyslem a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, musel by stěžovatel postupovat podle názoru městského soudu. To by jistě vedlo k iniciování dalšího soudního sporu, snížení míry právní jistoty účastníků řízení a vzniku dalších nákladů. Podle názoru stěžovatele mu hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám a přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Žalobce se k návrhu nevyjádřil.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nepoměrně větší újmě. Bude se jednat o případy, kdy by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky, např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku apod. (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). V projednávané věci stěžovatel (žalovaný správní orgán) tvrdí, že nepřiznání odkladného účinku by způsobilo to, že by musel poskytnout informace (usnesení vlády v anonymizované verzi) zcela formalisticky, aniž by obsahovaly to, co žalobce žádá. Nebyl by tím naplněn účel zákona o svobodném přístupu k informacím. To by vedlo k dalším případným obtížím a nákladům. NSS konstatuje, že u důvodů k přiznání odkladného účinku, které uváděl stěžovatel, se nejedná o zmíněné výjimečné případy, kdy je návrhu správního orgánu na přiznání odkladného účinku vyhověno. Stěžovatel netvrdí žádnou nepoměrně větší újmu, která může vzniknout. Tu nelze spatřovat pouze v tom, že by následoval názor městského soudu a v souvislosti s tím by mu snad mohly vzniknout nějaké komplikace.

[5] NSS podotýká, že si je vědom skutečnosti, že u předchozí kasační stížnosti stěžovatele návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověl. Jednalo se ovšem o zcela jinou situaci. Stěžovatel totiž v předešlém případě v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil (s ohledem na předchozí závěr městského soudu), že se obává vyzrazení informací, které mají zůstat utajeny. To NSS považoval za dostatečně závažný důvod pro přiznání odkladného účinku, neboť v případě, v němž by NSS kasační stížnosti vyhověl, nebylo by možné případné negativní důsledky vyzrazení utajovaných informací zvrátit. V nyní posuzovaném případě stěžovatel takové obavy ani netvrdí.

[6] S ohledem na shora uvedené dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Dále NSS zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu